

Waarom publiceert de Stichting dit rapport!

De Centrale Raad van Beroep en de uitspraak van 09 november 2004.

De bestuursrechter heeft grenzen voor wat betreft de beoordeling van een voorgelegde zaak. Ondanks dat het een eigen onderzoeksmogelijkheid heeft zijn het vooralsnog eerst de grenzen van het geding die bepalen waarover de bestuursrechters uitspraken kunnen doen.

Als een partij daarbij aan kan tonen dat zaken niet juist zijn afgehandeld, zal deze daartoe die bewijzen moeten aanleveren zodat het voordeel van de twijfel aan de vorderende partij toekomt. In het geding waar het het CBBS-systeem betrof konden geen van de betrokken partijen voldoende bewijzen aanleveren m.b.t. het feit dat het CBBS-systeem een twijfelachtig systeem was/is als belangrijk instrument om mensen te beoordelen.

Het CBBS-keuringssysteem staat los van alle regelgeving en wetten. Zo heeft het systeem invloed op de herbeoordelingen en zal ook zijn werking blijven behouden als de WIA is ingevoerd.

De Raad heeft in het hiervoor aangehaalde geding met alle documenten (zij het beperkt) die nu eenmaal in dat geding voorhanden waren getoetst of het UWV schip de juiste koers vaart en kan behouden.

De Stichting heeft na een diepgaand onderzoek vastgesteld of de machinekamer van het schip (het claimbeoordelingsproces) optimaal geëquipeerd is zijn werk goed te doen en getoetst hoe het UWV schip de juiste koers behoudt.

Thans heeft de Stichting -naar het vooralsnog meent- hoogstwaarschijnlijk bewijzen/gegevens voor een gedeelte bovenwater kunnen krijgen en zou in rechtelijke procedures door haar onderzoek aangetoond kunnen worden, dat het CBBS systeem geen adequaat systeem is om arbeidsongeschiktheidsuitkeringen vast te stellen omdat het **hart** (lees de machinekamer) daarvan ondeugdelijk is. De Stichting echter voert geen gedingen en wenst dat ook niet te gaan doen.

De Stichting wenst met dit rapport haar doel uit te voeren en dat is bescherming van alle arbeidsongeschikten in Nederland en daar past een enkele procedure voor één enkele cliënt niet bij. Dit laat zij over aan anderen die wellicht met dit rapport in de hand hun recht op een juiste uitkering kunnen afdwingen. Garanties daartoe kan de Stichting uiteraard niet geven.

De Stichting meent hiermee haar verantwoordelijkheid te hebben genomen en vraagt nu aan de politiek een passend antwoord:

- 1^e of het gerechtvaardigd is met een dergelijk systeem mensen te blijven keuren;
- 2^e of de (toekomstige) Nederlandse arbeidsongeschiktheidspopulatie opgezaald kan/mag worden met een onzekere tijd totdat de Centrale Raad van Beroep (als het ooit tot een geding komt waarbij dit rapport als bewijsvoering kan dienen) uiteindelijk een uitspraak heeft gedaan en waarvan de afloop thans niet kan worden voorzien.

Den Haag, 08 september 2005.

Namens het bestuur van de Stichting tot Bescherming van Arbeidsongeschikten,
L.A.M. de Groot Heupner, voorzitter.

CBBS een black box!

Rapport inzake het Claimbeoordelings- en Borgingssysteem dat ontwikkeld is door het Uitvoeringsinstituut Werknemers Verzekeringen (UWV) en per 01 januari 2002 gebruikt wordt om de mate van arbeidsongeschiktheid vast te stellen in het kader van de WAO, de WAJONG en de voormalige WAZ.

Opgesteld in opdracht van de Stichting tot Bescherming van Arbeidsongeschikten.

Wijchen, september 2005

Inhoudsopgave

<u>Hoofdstuk</u>	<u>Bladzijde</u>
Voorwoord	1
Inleiding	2
Hoe werkte en hoe werkt de WAO-beoordeling door het UWV?	4
1. De uitspraak van de Centrale Raad van Beroep	7
2. CBBS en de bedoeling van het UWV	8
3. De normaalwaarde	10
4. De matchingtabellen	13
5. Het intern rapport van arbeidsdeskundig analisten	15
6. De conversie van FIS naar CBBS	16
7. De bedachte nieuwe criteria en de mogelijke gevolgen	20
8. De aanpassingen aan het CBBS	21
9. De enquêteformulieren	22
10. De brief van Staatssecretaris Hoogervorst van 19 juni 2002	23
11. Plussen en nullenlijst en de bedoeling ervan	24
12. De certificering, ISO 9001, 2000 Divisie AG	25
13. WOB procedure en weigering van het UWV	26
14. CBBS/WAO een black box	27
Samenvatting	28
Verantwoording	29
Lijst van afkortingen	30

Voorwoord

Dit rapport is opgesteld in opdracht van de Stichting tot Bescherming van Arbeidsongeschikten met als doel de Nederlandse bevolking (waaronder de verantwoordelijke politieke ambtsdragers) kennis te laten nemen van de wijze waarop het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (hierna te noemen UWV) sedert 2002 de mate van arbeidsongeschiktheid vaststelt en daarmee de hoogte van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen van burgers met een beperking door ziekte of een gebrek.

Het rapport is een reactie op de huidige politieke ontwikkeling in Nederland waarbij het steeds meer opgeld doet, dat de betrouwbaarheid van de overheid sterk tanende is geraakt.

Dit rapport is tot stand gekomen na bestudering van een veeltal aan documenten (ongeveer 2500) opgevraagd bij het UWV met een beroep op de Wet Openbaarheid Bestuur in het bijzonder verwijzend naar de uitspraak van de Raad van State in de kwestie van voormalig minister van Binnenlandse Zaken waarbij het ging om de openbaarmaking van de koffie en lunchbonnetjes van deze minister en waarvan de Raad van State concludeerde dat deze documenten (zij het geanonimiseerd) onderwerp waren van openbaar bestuur.

De Stichting wil niet nalaten hen te bedanken die volledig uit vrije wil hebben meegewerkt aan de totstandkoming van dit rapport, met name hen die met gevaar voor eigen positie risico's hebben durven nemen en hun eigen bestaanszekerheid daarmee in de waagschaal hebben gesteld. Zij kunnen rekenen op blijvende bescherming van de Stichting en op dankbaarheid van alle arbeidsongeschikten die door het gebruik van het CBBS-keuringssysteem onevenredig worden getroffen en die wellicht door publicatie van dit rapport herstel tegemoet kunnen en mogen zien van hun rechtens toekomstige uitkering.

Inleiding

De Stichting tot Bescherming van Arbeidsongeschikten heeft opdracht gegeven dit rapport op te stellen met name nadat het de Stichting duidelijk werd dat er ernstige twijfels konden worden uitgesproken bij de wijze waarop het UWV sinds 1 januari 2002 met behulp van het CBBS de mate van arbeidsongeschiktheid vaststelt en daarmee de hoogte van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen.

Uitgangspunt van dit rapport is onder andere de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep gedaan op 09 november 2004 over het CBBS. Dit systeem werd door de Raad in beginsel geaccepteerd als instrument (hulpmiddel) om de mate van arbeidsongeschiktheid vast te stellen. Het UWV diende echter wel vóór 01 juli 2005 het systeem op een aantal vitale onderdelen aan te passen zodat het inzichtelijk, verifieerbaar en toetsbaar zou zijn voor verzekerden, hun gemachtigden en voor de rechters.

Ondubbelzinnig en niet voor andere uitleg vatbaar stelde de Raad in deze belangrijke uitspraak, dat het feit, dat er op vitale onderdelen gebreken kleefden aan het CBBS systeem, waarvoor het UWV tot 01 juli 2005 reparatiemogelijkheid werd gegund, dit niet betekende dat er niet nog meer onvolkomenheden aan het systeem zouden kleven. Het is onder andere hierop waar het onderzoek verricht door de onderzoekers gericht is geweest en waarover in dit rapport wordt gerapporteerd.

Daarnaast zijn de signalen belangrijk geweest welke de Stichting bereikten van personen die gedurende een zekere periode betrokken zijn geweest bij de ontwikkeling van dit systeem. In het bijzonder van de heer Drs. E. Broeyer, die als freelancer heeft gewerkt op de Afdeling Operationele Arbeidsanalyse van het UWV te Amsterdam op welke afdeling het CBBS-systeem is ontwikkeld.

Nadrukkelijk wensen de opstellers van het rapport aan te geven, dat vrijwel alle conclusies zijn getrokken na raadpleging van de door het UWV in het kader van de Wet Openbaarheid Bestuur (hierna te noemen WOB) overlegde documenten welke allen nauw verband houden met het CBBS-keuringssysteem. Daarnaast met het gegeven, dat het UWV van vitale onderdelen van dit systeem volgens eigen verklaring (na opvraag in het kader van de WOB) geen documenten heeft opgesteld en kunnen of willen overleggen.

Het is de Stichting die alle acties heeft ondernomen met als doel bescherming van hen die niet in staat zijn een dergelijk diepgaand onderzoek in te stellen en die daardoor ernstig kunnen worden getroffen in hun bestaanszekerheid. Zij behoeven van de Nederlandse overheid (met name van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid¹) geen bescherming te verwachten tegen het onjuist vaststellen van hun arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Het is de Stichting die uit volledige onbaatzuchtigheid en geheel op eigen kosten deze stappen heeft ondernomen en verantwoordelijkheid wil dragen voor de conclusies gesteld naar aanleiding van een diepgaand onderzoek en waarvan de conclusies neergelegd zijn in dit rapport.

¹ Brief van voormalig Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, J.F. Hoogervorst, van 19 juni 2002

De Stichting gaat er daarbij vanuit, dat het UWV niet alle gevraagde documenten heeft overlegd en neemt geen enkele verantwoordelijkheid voor conclusies die zijn getrokken en in dit rapport zijn neergelegd waarvan achteraf zal blijken dat er aangaande bepaalde onderwerpen wel documenten blijken te kunnen worden overlegd door het UWV, waardoor de getrokken conclusies dienen te worden bijgesteld.

Hoe werkte en hoe werkt de WAO-beoordeling van het UWV.

Uiteenzetting over het CBBS, het door het UWV gehanteerde Claim Beoordelings en Borgings Systeem (een geautomatiseerd systeem) met behulp waarvan de functies geduid worden die iemand die arbeidsongeschikt is geraakt nog kan uitoefenen. Op basis van het aantal functies die volgens het computersysteem nog geschikt zijn voor de cliënt wordt (mede) de mate van arbeidsongeschiktheid bepaald en dus de hoogte van de uitkering.

De oude FIS-systemathiek

Voor 01 januari 2002 werd er gebruik gemaakt van het zogenaamde FIS (Functie Informatie Systeem). Bij deze methode vulde de verzekeringsarts een lijst met 28 fysieke en psychische beperkingen. Kan iemand nog tillen, kruipen, veel lopen etc. Die lijst correspondeerde 1 op 1 met de 28 belastingspunten in de lijst van te duiden functies.²

De arbeidsdeskundige diende vervolgens met behulp van een geautomatiseerd systeem (een databank met 9000 functies van de Nederlandse arbeidsmarkt) functies te zoeken die nog geschikt waren voor de verzekerde ondanks diens beperkingen.

Om de belasting in die functies te bepalen bezoeken functie-analisten bedrijven en daar onderzoeken zij wat de belasting en beloning is voor deze of gene functie.

Als die belasting hoger was dan de beperkingen van de cliënt vastgesteld door de verzekeringsarts, kwam die functie niet terug als zijnde passend voor hem of haar (werd dus door het geautomatiseerd systeem als ongeschikt bestempeld) of als de functie wel werd geselecteerd, werd de functie door de arbeidsdeskundige (na overleg met de verzekeringsarts) zelf ongeschikt geacht voor de verzekerde.

Dus als iemand de beperking had dat hij maximaal 15 maal per uur tien kilo kon tillen en de functie van bijvoorbeeld magazijnmedewerker vereiste dat hij vijftig keer per uur tien kilo moest tillen, dan was die functie waarschijnlijk niet geschikt voor betrokkene. Dan kwam er een *asterix*³ op het onderdeel tillen bij de functie van magazijnbediende te staan, wat betekende: misschien een geschikte functie voor deze cliënt. Daarna volgde er overleg tussen de arbeidsdeskundige en de verzekeringsarts. Werde deze functie vervolgens toch geschikt geacht voor de verzekerde dan werd in bezwaar of beroep vaak gestreden om de juistheid van de door de arbeidsdeskundige gemaakte keuze.

Het was een helder systeem, de Centrale Raad voor Beroep oordeelde op basis van dit systeem dan ook vaak dat iemand ten onrechte arbeidsongeschikt was verklaard als die persoon toch geduid was voor een functie die hij/zij meende niet aan te kunnen en die door het UWV toch geschikt was bevonden.

² Anonieme voorbeeld FIS scorelijst (verwoording belastbaarheid) en vergelijking verwoording functiebelasting, ongedateerd

³ Anonieme voorbeeld FIS scorelijst (verwoording belastbaarheid) en vergelijking verwoording functiebelasting, ongedateerd

De CBBS-systemathiek

Dit FIS-systeem is in 2002 verlaten. Het UWV stapte toen over op de Functionele Mogelijkheden Lijst (FML), onderdeel van het ingevoerde CBBS. In plaats van de lijst met 28 beperkingen kwam er een lijst van 98 items⁴, een lijst waaraan ook beperkingen op het gebied van persoonlijk en sociaal functioneren waren toegevoegd. Men heeft toen het hele systeem door elkaar gegooid want de 98 items uit de lijst met beperkingen correspondeerden niet langer meer met de lijst van de te duiden functies waarin maar 55 items⁵ voorkomen. Met het vervallen van die 1 op 1-relatie was de transparantie en de toetsbaarheid van het systeem verdwenen. Ook de voorheen geplaatste asterixen bij het onderdeel van de functie in verband met overschrijding van de belastbaarheid wordt nu niet meer weergegeven.

Daarbij komt dat de arbeidsdeskundige individueel de bevoegdheid heeft om te beoordelen of een functie al dan niet geschikt is voor iemand met beperkingen. De zogenaamde 'matchingtabellen' van het UWV, waarop iemands beperkingen afgezet worden (en waarop de overschrijdingen waarschijnlijk worden aangegeven) tegen de vereisten van de te duiden functies, zijn niet openbaar, maar de Stichting heeft met een beroep op de WOB enkele (versies van) tabellen in haar bezit gekregen.

Een oordeel over de exacte waarde van deze tabellen is echter niet te geven. Bovendien kan de arbeidsdeskundige met 1 druk op de knop bepaalde belangrijke gegevens (verband houdend met de overschrijdingen) wissen. "Op cruciale onderdelen komt zo een match tot stand tussen cliënt en mogelijke functies die niet terecht hoeft te zijn. Tenzij de arbeidsdeskundige anders beslist. De subjectieve beoordeling is met de introductie van het CBBS dan ook fors toegenomen.

De normaalwaarde

De tweede ingrijpende verandering in het CBBS betreft de zogenaamde normaalwaarde waartegen iemands arbeids(on)geschiktheid wordt afgezet. In het handboek voor verzekeringsartsen en arbeidsdeskundigen, bladzijde 5, van juli 2001⁶ staat het als volgt:

“Het referentiepunt voor de functieduiding wordt dus niet meer bepaald door de mogelijkheden die de cliënt had voor dat hij/zij ongeschikt werd, maar door de mate waarin hij/zij ten opzichte van de normaalwaarden beperkingen heeft.”

Die normaalwaarden, welke zijn ontleend aan empirische gegevens⁷, beogen het niveau van functioneren aan te geven waartoe een gezonde persoon van 16 tot 65 jaar (de beroepsbevolking) minimaal in staat is.

De normaalwaarde wordt op 0 gesteld en deze 0 staat voor een bepaalde waarde, bijvoorbeeld een half uur een boek kunnen lezen. Hoe werkt dat in de praktijk? De verzekeringsarts vraagt tijdens de keuring aan de cliënt: hoelang kunt u zich concentreren op een boek? Als deze antwoordt drie kwartier, (dan heeft de verzekeringsarts het overigens over zijn privé-situatie) dan heeft de cliënt (0 stond voor een half uur) dus geen beperkingen op het item “concentratie”. De arbeidsdeskundige vertaalt dit antwoord naar de werkvloer en verwacht dat

⁴ Functionele Mogelijkheden Lijst, november 2002

⁵ Lijst niet matchende items van het CBBS, ongedateerd

⁶ CBBS documentatie - gebruikershandleiding - juli 2001, bladzijde 5

⁷ Frequency Table, ongedateerd

de cliënt zich drie kwartier achterelkaar kan concentreren op een tekst. Wanneer dat een van de vereisten van een functie is, wordt deze functie geschikt geacht voor de cliënt.

Het Schattingsbesluit

In het schattingsbesluit is bepaald dat het UWV ten minste drie functies in het geautomatiseerd systeem moet kunnen vinden om de arbeidsongeschiktheid van de cliënt vast te kunnen stellen. Hoe meer geschikte functies er worden gevonden hoe eerder iemand arbeidsgeschikt kan worden verklaard. De gemiddelde loonwaarde van de drie hoogst betaalde functies wordt namelijk afgezet tegen wat iemand nog verdiende toen men nog niet arbeidsongeschikt was.

Voorbeeld:

Iemand verdiende voor zijn ziekte € 20,00 per uur en kan volgens het UWV (volgens het geautomatiseerd CBBS-systeem) nog € 10,00 per uur in een andere functie verdienen.

Deze persoon is dus voor 50% arbeidsongeschikt.

Hoe hoger de loonwaarde uit het geautomatiseerd systeem is hoe lager de uitkering wordt.

Conclusie:

De loonwaarde van de geduide functies is cruciaal voor de bepaling van de hoogte van de arbeidsongeschiktheidsuitkering. Deze loonwaarde wordt bepaald door de geschiktheid van de in het geautomatiseerde systeem aanwezige functies.

Was het keuringssysteem onder het FIS-regime transparant, toetsbaar en inzichtelijk, met de invoering van het CBBS was dat niet meer het geval. Hiermee werd het voor verzekerden en hun eventuele gemachtigden in juridische procedures veel moeilijker een besluit van het UWV goed aan te vechten.

Hoofdstuk I

De uitspraak van de Centrale Raad van Beroep

Met de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 09 november 2004, gepubliceerd in USZ 2004/353⁸ werd het UWV gesommeerd om het CBBS-keuringssysteem per 01 juli 2005 aan te passen.

De aanpassingen die de Raad bedoelde betroffen het inzichtelijk, toetsbaar en verifieerbaar maken van het CBBS-keuringssysteem welk systeem sedert 01 januari 2002 door het UWV wordt gebruikt om arbeidsongeschiktheidsuitkeringen te bepalen.

In diezelfde uitspraak geeft de Raad aan dat er naast de drie in het oog springende onvolkomenheden nog meer onvolkomenheden aan het CBBS-keuringssysteem kleven. Welke onvolkomenheden door de Raad worden bedoeld wordt niet vermeld.

De Stichting vindt het opvallend dat de Raad deze onvolkomenheden niet verder heeft uitgewerkt en acht het ook teleurstellend dat hiermee voor burgers een grijs gebied is blijven bestaan voor wat betreft uitslagen in arbeidsongeschiktheidsbeoordelingen van het UWV. Hiermee wordt echter wel volgens de Stichting aangegeven, dat de Raad de vinger aan de pols wil blijven houden voor wat betreft de toepassing door het UWV van het CBBS-keuringssysteem.

Conclusie:

Thans worden er nog steeds WAO-uitkeringen vastgesteld waarvan (als de Raad in de toekomst mogelijk de aangekondigde andere onvolkomenheden bloot legt) niet vast hoeft te staan dat deze vaststellingen per definitie als juist kunnen worden beschouwd. Zij die in de beslissingen van het UWV berusten lopen dus het risico dat zij op termijn als de Raad het CBBS-systeem wederom op onderdelen onjuist betiteld tot de conclusie zouden kunnen komen dat de niet aangevochten beslissing toch onjuist was.

⁸ Uitspraak CRvB van 9 november 2004, 03 / 4179 WAO, USZ 2004 / 353

Hoofdstuk II

CBBS en de bedoeling van het UWV

In de toelichting op artikel 2 van de WAZ wordt in de encyclopedie van Kluwer wettenuitgave Sociale Verzekeringen op cd-rom onder aantekening 10 het volgende vermeld:

Wet arbeidsongeschiktheid zelfstandigen
Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen
Toelichting per artikel
Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen
Artikel 2. Begrip arbeidsongeschiktheid
Aantekening 10. Vervanging van het FIS door het CBBS: globalisering schatting
Wettekst, Commentaar, Jurisprudentie

Noch in de WAZ zelf noch in het Schattingsbesluit is alles geregeld wat de schatting betreft. De uitvoering heeft al in het verre verleden veel zelf ingevuld binnen de bedoeling van de wettelijke regels. Een cruciaal onderdeel hiervan was het hanteren van een bestand met functies ten behoeve van het onderzoek door de arbeidsdeskundige naar arbeid die de betrokkene nog zou kunnen verrichten (thans gedefinieerd in art. 2, vierde lid, WAZ). Dit bestand was een hulpmiddel voor de arbeidsdeskundige. Uiteindelijk is het de arbeidsdeskundige die moet vaststellen of bepaalde arbeid (die overigens ook buiten het bestand kon worden gevonden; het bestand bevatte niet alle functies in Nederland) geschikt is voor de betrokkene.

Bij de inwerkingtreding van de WAZ was dit bestand het Functie Informatie Systeem, kortweg: het FIS. Op schattingen met behulp van het FIS wordt in de betreffende aantekeningen teruggekomen. Kort gezegd was het FIS een computerprogramma, gevuld met 9600 gangbare banen, uitgedrukt in een groot aantal meetbare grootheden in termen als, hoelang moet je kunnen zitten, staan, lopen voor deze functie, hoe zwaar moet je kunnen tillen, hoever reiken en hoe vaak trappenlopen, enzovoorts.

Per 1 januari 2002 is het FIS vervangen door een ander geautomatiseerd hulpmiddel: het CBBS. Dit staat voor Claimbeoordelings en Borgingssysteem. Volgens het UWV is het de geavanceerde opvolger van het FIS.

Een zeer belangrijke reden om het FIS te vervangen was dat de uitkomsten van een schatting met behulp van het FIS het beeld opleverden van een akelig precieze redenering, terwijl het toch een benadering van de mate van arbeidsongeschiktheid is; wat op zich al moeilijk genoeg is. Gebruik van het FIS leverde volgens het Lisv dan ook meer dan eens problemen op in beroepsprocedures. Ter adstructie verweest het Lisv naar de 'klassieker' van de CRvB (USZ 1998/255). Het ging daarin om het toegestane percentage relatieve luchtvochtigheid op een werkplek voor iemand met problemen aan de luchtwegen. Een medisch specialist vond 45 procent de limiet, de analist van het Lisv schatte 35 procent. In beide gevallen was niet gemeten, maar geschat; was er wel gemeten dan had dit dispuut zich volgens het Lisv afgespeeld in de marge van de meetfout. De cliënt werd echter in het gelijkgesteld, waarbij het Lisv het oordeel van de CRvB samenvatte tot '35 is minder dan 45, punt uit'. Volgens het Lisv gaat het in een dergelijk geval er in werkelijkheid om of iemand, die bij voorkeur niet in een ruimte met te droge lucht moet werken, in de betreffende ruimte kan werken. Dat is een afweging met marges, terwijl een benadering met het FIS leidt tot quasi-exacte posities.

Het CBBS werkt dan ook anders.

Voor de verzekeringsarts is een nieuw protocol ontwikkeld waarin getalswaarden veel meer globaal zijn weergegeven. Zo wordt vijftien kilo uitgedrukt als 'een kleuter optillen', tien kilo als 'een peuter optillen', vijf kilo als 'een zak aardappelen tillen'. Dit protocol heet de Functiemogelijkhedenlijst (FML), waarmee de arbeidsdeskundige aan de slag gaat. Hiertoe zijn alle in het FIS opgenomen functies aangepast aan het gebruik van het nieuwe protocol. Aldus heeft het UWV getracht om de beoordeling terug te brengen tot zijn essentie: inschatten in hoeverre iemand ten gevolge van gezondheidsproblemen beperkingen op verschillende aspecten van functioneren ondervindt, en inschatten wat dat betekent voor het kunnen verrichten van arbeid. Het meest opmerkelijke hiervan is dat dit in de lijn van oude rechtspraak ligt, die door de introductie van het FIS is verlaten, omdat dit als bewijsmiddel werd gezien (niet in de laatste plaats door het Lisv zelf; zie RSV 1997/282) en die - mede door de uitbouw van het FIS- vervolgens steeds verder af kwam te staan van hetgeen letterlijk moet worden verstaan onder 'schatting', :bij benadering de arbeidsongeschiktheid bepalen. Toen het FIS niet alleen vóór het UWV werkte, maar ook

tegen het UWV (vooral omdat de arbeidsdeskundigen zich helemaal aan dit systeem verslingerd hadden, terwijl het slechts een van de hulpmiddelen was: de arbeidsdeskundige dient ook zelf vakkennis te hebben!) moest de steven om.

De verwachting van het UWV bij de invoering van het CBBS was dat 'beroepsprocedures over het gemillimeter tot het verleden gaan behoren.' Die verwachting kwam niet helemaal uit toen verschillende rechtbanken zich over het CBBS bogen.

Uit hetgeen dus in de wet staat vermeldt valt op te maken dat het UWV met de introductie van het CBBS af wilde van het schijnbaar akelig precies vaststellen van een arbeidsongeschiktheidsuitkering en het gemillimeter in beroepsprocedures als bezwaarlijk zag en de discussies met de rechters in het vervolg wilde vermijden.

Conclusie:

Het is volgens de Stichting dit laatste (de discussies met de rechters in het vervolg vermijden) dat het UWV onder andere ertoe moet hebben gebracht het CBBS-keuringssysteem zo in te richten dat het minder inzichtelijk, toetsbaar en verifieerbaar is geworden. Met de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep is het UWV een halt toegeroepen en per 01 juli 2005 heeft het UWV het systeem weer aangepast⁹ en naar zeggen weer inzichtelijk, toetsbaar en verifieerbaar is gemaakt, hetgeen echter in de praktijk nog zal moeten blijken.

De Stichting meent echter, dat het UWV maatschappelijk verplicht is de uitkeringen zo precies mogelijk vast te stellen. Dat zoiets beperkingen met zich meebrengt in de uitvoering en discussies veroorzaakt mag niet worden afgewenteld op de burger, deze betaald immers premies die toch ook niet globaal worden vastgesteld en die premies worden betaald aan de uitvoerders om hun werk goed te laten verrichten.

⁹ Circulaire UWV, Divisie AG / B&B, van 26 april 2005

Hoofdstuk III

De normaalwaarde

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat de Centrale Raad van Beroep bij de bepaling van de uitspraak van 09 november 2004 niet de beschikking heeft gehad over de documenten waarover de opstellers van dit rapport wel de beschikking hebben gehad. Verwezen wordt hiervoor naar de uitspraak¹⁰ waarin enkel het handboek¹¹ van de verzekeringsarts en arbeidsdeskundige van juli 2001 wordt aangehaald.

Ten behoeve van de bepaling van de beperkingen die de verzekerde heeft als gevolg van medische objectiveerbare aandoeningen wordt door de verzekeringsarts onderzocht in welke mate die verzekerde minder kan functioneren ten opzichte van de in de Functionele Mogelijkhedenlijst (hierna te noemen FML) weergegeven normaalwaarde. (zie hierover de uiteenzetting op bladzijde 4,5 en 6 van dit rapport)

Deze normaalwaarde (die op 0 wordt gezet) vertegenwoordigd volgens het UWV het normale functioneren in het dagelijks leven van de gemiddelde Nederlander.¹² Als ijkpunt voor concentreren heeft het UWV bijvoorbeeld gekozen voor een half uur televisie kijken of achter een computerscherm werken. Een verzekerde die zich dus geen half uur achtereen kan concentreren is dus op dit item beperkt in het dagelijks functioneren.

Het UWV heeft voor een aantal items opgenomen in de FML gebruik gemaakt van de gegevens vanuit 120.000 belastbaarheidsprofielen van verzekerden¹³ en die door verzekeringsartsen in 1998 onder het oude FIS-keuringsstelsel zijn ingevuld. Onder het FIS-regime werd uitgegaan van exact vastgestelde waardes. Zo werd bijvoorbeeld vastgesteld of iemand gedurende één uur per dag een bepaalde hoeveelheid kilo's kon tillen of een bepaalde tijd kon staan of zitten. Ten behoeve van het CBBS-keuringsstelsel zijn deze exacte waardes omgezet in globale waardes omdat het UWV met het CBBS niet meer de schijn op wilde houden dat iemands arbeidsongeschiktheid exact kon worden vastgesteld. (zie de toelichting bij artikel 2 van de WAZ, aantekening 10, vervanging van het FIS door het CBBS: globalisering schatting)

Voor deze items zijn deze FIS-scoreformulieren derhalve aan te merken als referentiepunt. Omdat hiervan de normaalwaarde is afgeleid die dient als ijkpunt voor de bepaling van de mogelijkheden in het dagelijks leven van de arbeidsongeschikte verzekerde, wordt onder het CBBS-regime sedert 01 januari 2002 iedere arbeidsongeschikte voor wat betreft verschillende items dus vergeleken met een arbeidsongeschikte uit 1998.

Is voor verschillende items (te weten de 28 FIS items) in de FML gebruik gemaakt van een referentiepunt, daarentegen is voor de overige 70 items in de FML geen gebruik gemaakt van een referentiepunt en is de normaalwaarde naar moet worden aangenomen (het UWV kan hiervan geen gegevens leveren¹⁴) door het UWV zelf ontwikkelt. (zie hierover ook het

¹⁰ Uitspraak CRvB van 9 november 2004, 03 / 4179 WAO, USZ 2004 / 353

¹¹ CBBS documentatie - gebruikershandleiding - juli 2001, bladzijde 5

¹² CBBS documentatie - gebruikershandleiding - juli 2001, bladzijde 5

¹³ Frequency Table, ongedateerd

¹⁴ WOB-correspondentie met UWV van 10 maart 2005, 15 maart 2005, 4 april 2005, 8 juli 2005, 22 augustus 2005

verslag van de arbeidsdeskundig analist Van Putten in het CBBS nieuws¹⁵.) Hierover is hoogstwaarschijnlijk met wetenschappelijke vakspecialisten van gedachten gewisseld¹⁶ echter van enige documentatie is naar moet worden aangenomen, geen sprake. (zie hierover ook hoofdstuk VII, het relaas van arbeidsdeskundig analist Van Putten van het UWV)

De door het UWV omgezette exacte waardes in globale waardes en de zelf ontwikkelde waardes worden vervolgens weer vergeleken met exacte waardes in de door de arbeidsdeskundige analist geënquêteerde functies (de zogenaamde voorbeeldfuncties zoals Sluiswachter of Printplatenmonteur waarvan er 9000 in het computersysteem zitten bij het UWV) die door de arbeidsdeskundige mede worden gebruikt om de hoogte van de arbeidsongeschiktheidsuitkering te bepalen.

Het is hierbij met name van belang te weten of de door het UWV zelf ontwikkelde waardes vergelijkbaar zijn met de waardes afkomstig van 120.000 belastbaarheidsprofielen.¹⁷

Voorbeeld:

Ten aanzien van het item klimmen werd onder het FIS regime gemeten hoeveel keer per uur iemand een aantal meters kon klimmen. (bijvoorbeeld 8 keer per uur 5 meter). In de CBBS methodiek is dat in de FML omgezet in het meer globale “een ladder op en af gaan (1 verdieping¹⁸)”. De arbeidsdeskundig analist echter meet deze waardes in de te gebruiken voorbeeldfuncties nog steeds (net zoals in de FIS methodiek¹⁹) in enkele keren per uur een bepaald aantal meters, dagelijks en niet dagelijks, de mate, frequentie en of het algemeen voorkomend is.

Conclusie:

Gesteld moet dus worden dat uitkering van de arbeidsongeschikte verzekerde sedert 01 januari 2002 wordt bepaald aan de hand van een deels afgeleid systeem van ervaringscijfers van hen die in 1998 een arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben aangevraagd en deels van zelf door het UWV ontwikkelde ijkpunten.

Op deze meetmethode valt veel af te dingen, immers waaruit blijkt, dat de niet vanuit de FIS-score formulieren ontwikkelde (lees bedachte) items met een normaalwaarde waartegen de belastbaarheid van een verzekerde wordt afgezet een redelijk en juist ijkpunt is voor de bepaling van de arbeidsongeschiktheid op die onderdelen en daarmee voor een gedeelte de bepaling van de hoogte van de uitkering. Hoe juist is het dat voor de bepaling van de hoogte van de arbeidsongeschiktheidsuitkering waarvan de verzekerde uiteindelijk in zijn bestaanszekerheid afhankelijk is gebruik wordt gemaakt van een tweeslachtig keuringsysteem.

¹⁵ CBBS Nieuws van 9 april 2001, jaargang 1, nummer 3, Actuele informatie Claimbeoordelings- en borgingssysteem

¹⁶ WOB-correspondentie met UWV van 4 april 2005

¹⁷ Frequency Table, ongedateerd

¹⁸ Functionele Mogelijkheden Lijst, november 2002

¹⁹ Inventarisatieformulier Functiegegevens ten behoeve van CBBS, versie V12 / januari 2004

Vervolgens is het zeer de vraag welke invloed op de hoogte van de uitkeringen het heeft, dat er uit wordt gegaan van globale waardes die afgeleid zijn van exacte waardes die daarna weer worden vergeleken met exacte waardes. (de zogenaamde matching, waarover later in dit rapport meer)

Het is daarbij uitermate bevreemdend, dat als het UWV wordt gevraagd om beleidsstukken²⁰ die verband houden met de ontwikkeling van deze tweeslachtige normaalwaardes, dat die stukken er niet zijn en hieruit moet geconcludeerd worden dat er geen toetsing mogelijk is van de door het UWV te gebruiken (zeker niet onbelangrijke) normaalwaarde. Deze toetsing kan zowel niet extern worden uitgevoerd maar naar de Stichting moet aannemen ook niet intern.

Gesteld moet derhalve worden, dat de werkelijke oorsprong van de normaalwaarde (hét ijkpunt van de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling) niet is te achterhalen en niet wordt prijs gegeven (of kan worden gegeven) en dat op dit onderdeel dus gesproken moet worden van een **black box**. Dat hiervoor wetenschappers zijn ingehuurd die niets op papier hebben gezet en daarvoor door de premiebetaler zijn betaald is bepaald opmerkelijk.

²⁰ WOB-correspondentie met UWV van 10 maart 2005, 15 maart 2005, 4 april 2005, 8 juli 2005, 22 augustus 2005

Hoofdstuk IV

De matchingtabellen

Kern van het CBBS is een database waarin de gegevens van enkele duizenden functies van de Nederlandse arbeidsmarkt zijn vastgelegd.

Naast een beschrijving van de functie en een aantal aspecten over onder meer vereiste vooropleiding en werkervaring, arbeidstijden en beloning zijn er ook gegevens over de psychische en fysieke belastingen welke elk van die functies met zich meebrengt vastgelegd.

Wanneer van een individuele cliënt de mate van arbeidsongeschiktheid moet worden vastgesteld, zal de arbeidsdeskundige met behulp van het CBBS een aantal functies moeten selecteren welke passen bij de mogelijkheden en onmogelijkheden van die cliënt. Een verzekeringsarts heeft daartoe de belastbaarheid (de fysieke en psychische mogelijkheden) van die cliënt vastgesteld en vastgelegd in de FML van het CBBS.

Bij het selectieproces worden de gegevens van alle potentieel geschikte functies vergeleken met de mogelijkheden van de cliënt. Hiervoor wordt een computerprogramma gebruikt waarin zogenaamde matchingtabellen zijn opgenomen.

Deze matchingtabellen vertegenwoordigen de systeemtechnische input die nodig is om middels het geautomatiseerd systeem de globale waardes ingevoerd door de verzekeringsarts te vergelijken met de exacte waardes in de door de arbeidsdeskundig analist geëquëerde functies. (zie hierover het hoofdstuk over de normaalwaarde)

In deze tabellen zijn per vergelijkingsitem horizontaal de belasting in de functie weergegeven en verticaal de begrenzingen van de cliënt.

In de zo ontstane matrix is per combinatie aangegeven of een functie op dat item geaccepteerd wordt, dan wel verworpen wordt, danwel dat de arbeidsdeskundige een signalering krijgt dat er nader onderzoek moet komen.

In de meeste gevallen zijn de keuzes door de matrix plausibel. Een functie waarin tot 2 uur achtereen moet worden gelopen is niet acceptabel voor een cliënt die slechts een half uur achtereen kan lopen.

En omgekeerd wanneer een cliënt regelmatig kan tillen tot 15 kg is een functie waarin incidenteel tot 10 kg moet worden getild wel acceptabel. Echter in veel grensgevallen wordt een signalering gegeven aan de arbeidsdeskundige. Hij moet dan nader onderzoek doen.

Daarnaast is er ook een flink aantal grensgevallen waarbij er wel een keuze wordt gemaakt tussen al dan niet accepteren door het geautomatiseerde systeem van die functie voor een cliënt. Keuzes waarbij de logica niet altijd even duidelijk is en die veel vraagtekens oproepen. Ten aanzien hiervan zijn beleidsbeslissingen gemaakt die inhouden wanneer een functie door het systeem wordt geaccepteerd of wordt verworpen. Deze beleidsstukken zijn door de Stichting opgevraagd omdat van belang is te weten of hier een visie achter schuilt en zo ja welke die visie is. Het UWV deelde echter mede, dat deze beleidsstukken er niet zijn²¹.

²¹ WOB-correspondentie van 8 juli 2005

Conclusie:

Bestudering van de matchingtabellen d.d. 25 maart 2005 en van 06 juli 2005 leidt tot een opmerking bij vrijwel elk item.

Samengevat betreft het:

- *In veel grensgevallen kiest het systeem automatisch voor accepteren van de functie in plaats van een signalering*
- *In veel gevallen worden bij de laagste graad van belastbaarheid van de cliënt automatisch de functies geaccepteerd welke ook de laagste belasting leveren. Hier ontstaan zeker mis-matchen. Deze keuze wordt echter niet systematisch gedaan.*
- *In veel gevallen worden bij 'normale' belastbaarheid de functies zonder meer geaccepteerd terwijl er best bijzondere eisen te stellen zijn. Ook deze keuze wordt niet systematisch gedaan.*
- *Het was in ieder geval tot 06 juli 2005 niet duidelijk waarom binnen een vak zowel verwerpen als signaleren voorkomen. Alleen uit de toelichting van een functiebeschrijving kan blijken of deze keuze terecht is. (bij dagelijks/ niet dagelijks en algemeen voorkomend/ bijzondere eis)*

Voor een gedetailleerde weergave per belasting item wordt verwezen naar de matchingen en matchingsregels per beoordelingspunt²².

De hiervoor aangehaalde beleidsstukken met betrekking tot het accepteren danwel verwerpen van een functie kan of wil het UWV zoals hiervoor al aangegeven niet overleggen.

Het betreft in deze uiterst belangrijke informatie omdat deze stukken de ultieme uitleg geven wanneer iemand voor een bepaalde functie (of onderdelen van een functie) wel of niet geschikt wordt geacht. Het zijn dus documenten die het hart van de WAO-beoordeling raken en de sleutel zijn tot gesloten luiken. (zie hierover hetgeen door KPMG in het rapport op bladzijde 112 + 113 staat vermeld over de **black box** volgens tweederde van de verzekeringsartsen²³)

In verband met de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 09 november 2004 heeft het UWV echter het CBBS²⁴ aangepast en inzichtelijk, toetsbaar en verifieerbaar gemaakt. Om aan de eisen van de Raad te voldoen heeft het UWV (zo moet de Stichting tenminste concluderen) ongetwijfeld de codes voor het accepteren en verwerpen van functies moeten gebruiken dan wel boven water moeten halen.

Met deze codes heeft het UWV namelijk het systeem inzichtelijk moeten/kunnen maken, immers de sleutel tot accepteren dan wel verwerpen van een functie (beleidsstukken met betrekking tot het accepteren danwel verwerpen van een functie) of onderdelen van een functie hebben ze moeten gebruiken om de in het eerdere FIS-systeem vergelijkbare asterixen

²² Matchingen en matchingsregels per beoordelingspunt van 01 maart 2005 en 06 juli 2005

²³ KPMG rapport, Bureau voor Ergonomische Argumentatie, juli 1997, bladzijde 112 + 113

²⁴ Circulaire UWV, Divisie AG / B&B, van 26 april 2005

op de uitdraai van de geduide functies te realiseren. Het moet dus worden aangenomen, dat het UWV de sleutels wel heeft maar niet aan de Stichting wil overleggen.

Hoofdstuk V

Het interne rapport van arbeidsdeskundig analisten werkzaam op de afdeling Operationele Arbeidsanalyse van januari 2003

In het drieluik van het WAO claimbeoordelingsproces, te weten de Functionele Mogelijkheden Lijst (FML) opgesteld door de verzekeringsarts, de functie analyses gemaakt door de arbeidsdeskundig analist en het proces van selecteren van passende functies voor een cliënt door de arbeidsdeskundige blijkt, dat er “onverklaarbaar” geen harmonie bestaat tussen deze drie elementen.

Een sterke mis-match illustreert een systematische disfunctie.

Van de 98 FML-items zijn er 35 die niet matchen met de analyse items van de arbeidsdeskundig analist en 9 omgekeerd. Deels matchen er 14 en 11 onvolledig. Maar van die (deels) matchende punten heeft een groot deel verschillen in eenheid of interpretatie. Uiteindelijk matchen er maar 29 items.²⁵ Dit komt weer nagenoeg overeen met de 28 items in het oude FIS-systeem.

Dit alles werd via een intern rapport gesignaleerd en het is de Stichting niet duidelijk geworden uit de bij het UWV opgevraagde stukken (in het kader van de WOB) of het management van het UWV iets met dit rapport heeft gedaan. Dit gegeven betekent een enorme vervuiling voor de beoordeling van de arbeidsongeschiktheid van cliënten door de arbeidsdeskundige.

Conclusie:

Wat er door het management van Afdeling Operationele Arbeidsanalyse met dit interne rapport is gedaan is niet duidelijk.

Het lijkt erop dat er niets mee gedaan is en daarmee kan gesteld worden dat (als de Stichting aanneemt dat hetgeen in dit rapport staat juist is en dat doet ze) het gehele CBBS-systeem vanaf de basis niet bruikbaar is om arbeidsongeschiktheidsuitkeringen vast te stellen.

Immers de meetuitgangspunten zijn op vele onderdelen strijdig met elkaar. Bezien tegen de achtergrond van de tweeslachtigheid in referentie van het ijkpunt (de afgeleide en deels bedachte normaalwaarde, zie hoofdstuk 1) kan het niet anders dan dat de schrijvers van het interne rapport zijn aangelopen tegen de strijdige waardes van de meetmethode.

Het is te prijzen dat deze functionarissen de moed hebben verzameld om een dergelijk rapport te schrijven en het UWV ermee te confronteren.

²⁵ Rapport FML VA versus input ADA van A.C. Huizinga en W.C.B. Besemer, januari 2003

Hoofdstuk VI

De conversie van FIS naar CBBS

In dit hoofdstuk worden door de heer Drs. Broeijer specifieke thema's aan de orde gesteld, die hij tijdens zijn free lance werkzaamheden als Arbeidsdeskundig Analist, namens de Afdeling Operationele Arbeidsanalyse (OAA) van het UWV in de periode 1 april 2001 tot en met 31 december 2002 heeft waargenomen.

Door de arbeidsdeskundig analisten van deze afdeling worden werkgevers in het land bezocht om ter plekke de functiegegevens welke in de database zijn opgenomen, te beoordelen op inhoud, fysieke en psychische belastingen en loonwaarde. Zo wordt met name vastgesteld welke belastingen een werknemer in een bepaalde functie gedurende een bepaalde tijd ondergaat. Bijvoorbeeld hoelang moet de werknemer in een bepaalde functie zitten, staan, lopen of met een computer werken.

De gegevens van de functies in de database van het CBBS mogen tot 01 oktober 2004 volgens jurisprudentie niet ouder zijn dan anderhalf jaar. Om die reden bezoeken de arbeidsdeskundig analisten ieder 1,5 jaar steeds weer de betreffende werkgevers om de in het systeem aanwezige functie analyses weer actueel te maken. Door ondermeer vernieuwingen in productieprocessen en wijzingen in de CAO's zijn functies steeds aan veranderingen onderhevig.

Tot ca. 01 januari 2002 werd bij het vaststellen van de mate van arbeidsongeschiktheid gebruik gemaakt van het zogenaamde Functie Informatie Systeem (FIS) Een databank met gegevens over ca. 9000 functies zoals die op de Nederlandse arbeidsmarkt voor komen en een computerprogramma waarmee functies uit die databank geselecteerd kunnen worden welke in principe passend zouden zijn voor een arbeidsongeschikte cliënt.

Eind jaren 90, vorige eeuw, werd besloten om het FIS te vervangen door een ander systeem, namelijk het CBBS. De gegevens uit het FIS moesten daartoe worden overgezet naar het CBBS

De omzetting van het FIS naar het (schaduw) CBBS vond plaats tussen 15-03-01 en ongeveer 01-07-01 en nam veel van de menskracht in beslag en veroorzaakte op de afdeling OAA van het UWV een zeer grote werkdruk. Vooral omdat er met het oog op de achterstanden in de actualisering van functies welke zou ontstaan, geen enkele maatregel was genomen door het management.

Er ontstond grote tweestrijd bij de medewerkers omdat een functieomschrijving volgens de jurisprudentie slechts een geldigheidsduur heeft van 18 maanden. Bijna alle analisten moesten aan de slag met het omzetten van functies en konden niet werken aan de actualisering van de hen toegewezen functieomschrijvingen.

Verwijderd: ¶

¶

In het CBBS Nieuws jaargang 1, nummer 3²⁶ schrijft de arbeidsdeskundig analist D. van Putten hierover:

“Ik werk samen met 21 andere arbeidsanalisten aan het ombouwen van het FIS naar het CBBS. Dat is een flinke klus en er zijn ook wat knelpunten. Normaal gesproken onderzoeken we elke functie binnen het FIS een keer per anderhalf jaar op actualiteit. Dan gaan we bij een bedrijf langs waar die functie voorkomt, praten met een werkbaas of iemand die dat werk uitvoert en bekijken zo mogelijk de werkplek. Sommige functies zijn pas volgend jaar aan de beurt om opnieuw bekeken te worden, maar zo lang kunnen we natuurlijk niet wachten met het vullen van het CBBS. Alle functies moeten daarin verwerkt zijn, wil het systeem bruikbaar zijn. Het oude FIS hanteerde 28 criteria om een functie te scoren, het CBBS 55. Dat betekent dat wij op basis van de dossiers die wij van functies aanleggen, moeten bedenken hoe de nieuwe criteria voor aan bepaalde functie gescoord moeten worden. Wat in het FIS bijvoorbeeld hand- en vingervaardigheid hete wordt in het CBBS uitgesplitst naar soorten grepen. Als ik de functie van koekjesinpakker moet scoren, maak ik de bewegingen die horen bij een koekje pakken en inpakken en probeer te reconstrueren wat je daarvoor nodig hebt. Gelukkig hebben we wel zoveel kennis en ervaring dat ik ervan overtuigd ben dat onze scores de werkelijkheid heel dicht benaderen.”

Uit dit relaas valt op te maken, dat het management van het UWV opdracht gaf aan de arbeidsdeskundig analisten:

- 1^e om zonder her-enquete alle functies uit het FIS in het CBBS te actualiseren
- 2^e dat werd bedacht hoe verschillende van de 28 FIS criteria moesten worden omgezet in CBBS criteria en dit is bepaald bedenkelijk als men weet, dat op het inventarisatie formulier CBBS al 18 criteria staan, die uitgewerkt moeten worden in matrixen met 18 posities²⁷

Verder heeft de arbeidsdeskundig analist van Putten het over 21 andere “deskundige” analisten, maar in de realiteit bestond deze groep slechts uit 12 collega’s, omdat 5 collega’s pas korte tijd arbeidsdeskundig analist waren, 2 collega’s langdurig ziek en 2 collega’s vrijgesteld waren voor OR-, opleiding- en CBBS activiteiten.

In de periode dat de heer Broeyer voor drie regio’s werkte (het betreft de regio’s Oost, Noord en Noord-West) constateerde hij, dat 6 analisten een door hem onderzochte functie bij een werkgever van het FIS hadden omgezet naar het CBBS en geactualiseerd zonder er wijzigingen in aan te brengen. De betreffende werkgever was dus niet bezocht door de betrokken arbeidsdeskundig analist en er had dus geen waarneming plaats gevonden van eventuele wijzigingen van eventuele aanpassingen in de werkuitvoering of het fabricageproces en mogelijk maar zeer waarschijnlijk veranderde lonen volgens de van toepassing zijnde CAO’s.

Concreet constateerde de heer Broeyer bij zijn bedrijfsbezoeken aan Union fietsenfabriek (9544-0081 3) in Nieuwleusen op 6-6-02 en Veijer confectiebedrijf (3221-0066 2) in Staphorst op 23-9-02 ongewijzigde FIS versies in het CBBS.

²⁶ CBBS Nieuws van 9 april 2001, jaargang 1, nummer 3, Actuele informatie Claimbeoordelings- en borgingssysteem

²⁷ Inventarisatieformulier Functiegegevens ten behoeve van CBBS, versie V12 / januari 2004

Verder constateerde de heer Broeyer, dat menig arbeidsdeskundig analist telefonisch geherenquêteerd moet hebben om de zware werkdruk van hun werkpakketten van ca. 400 functies actueel te houden binnen de gestelde termijn van 1 ½ jaar. Overzettingen van 30 en meer functies per week bleken voor te komen, deels met anti-datering. Dit was alleen mogelijk door telefonische herenquête, omdat 6 à 7 functies in het CBBS per week uitvoeren volgens voorschrift het maximum is. Zie hierover bladzijde 91 van het KPMG rapport van juli 1997.²⁸

Alle arbeidsdeskundig analisten konden dit van zichzelf en van hun collega's in de geautomatiseerde management CBBS beheersinformatie zien en bijhouden.

Kinderziektes in het CBBS

Spoedig na de omzetting van het FIS naar het CBBS kwam het management van de afdeling OAA op het hoofdkantoor in Amsterdam achter het feit, dat er veel fouten zaten in het aantal minuten dat een werknemer geregistreerd stond in het CBBS en het aantal minuten dat de werknemer daadwerkelijk werkzaam was bij een bedrijf.

Zo kon een werknemer die 40 uur per week werkt (480 minuten per dag) in het CBBS opgenomen zijn voor 300 tot 470 minuten per dag of een geruim aantal minuten per dag daar boven. Dit was ontstaan door de optelsom van het aantal minuten van bepaalde essentiële lichaamshoudingen lopen, staan, zitten en knielen/hurken.

De analisten kregen de schriftelijke opdracht²⁹ van het management de zgn. somtijden lijsten zo snel mogelijk aan te passen. Ook hiervoor zijn ze enige maanden in 2001 ingeschakeld geweest zonder de gebruikelijke en noodzakelijke herenquêtes te verrichten.

Nog weer enige maanden later constateerde het management opnieuw, dat door een aantal arbeidsdeskundig analisten in hun ingevoerde werkpakketten onbedoelde vergissingen waren gemaakt. Dit betekende opnieuw voor deze analisten, dat ze een achterstand opliepen in hun uitvoerende werkzaamheden.

Met andere woorden binnen 1 ½ jaar na 1-7-01 wemelde het aselect nog van de functies in het CBBS, die niet volgens voorschrift geherenqueteerd waren en dus nog in feite onbruikbaar waren voor de arbeidsongeschiktheidsschatting. Het relaas van de arbeidsdeskundig analist Van Putten bevestigt dit nog eens.³⁰

Onvrede en onbegrip bij de arbeidsdeskundige analisten alsmede bij de in het veld werkende collega arbeidsdeskundigen

Door de arbeidsdeskundig analisten werd unaniem op landelijke overlegdagen en de onderlinge toetsingsbijeenkomsten aangegeven dat zij er door onderhavige kinderziekte niets meer van snapt. De instructie voor de invulling van het inventarisatie formulier CBBS³¹ m.b.t. de belastingpunten was dermate verwarrend, dat er van eenduidigheid in de uitvoering door de arbeidsdeskundig analisten nauwelijks sprake kon zijn.

²⁸ KPMG rapport, Bureau voor Ergonomische Argumentatie, juli 1997, bladzijde 91

²⁹ Schrijven met bijlagen van de heer H. Mulders, ongedateerd

³⁰ CBBS Nieuws van 9 april 2001, jaargang 1, nummer 3, Actuele informatie Claimbeoordelings- en borgingssysteem

³¹ Inventarisatieformulier Functiegegevens ten behoeve van CBBS, versie V12 / januari 2004

Evenmin voor de invoer en correctie van de overige functiegegevens; codering en omschrijving. Met name stelde hierover een tweetal arbeidsdeskundig analisten het in hoofdstuk vijf aangehaalde rapport op waarvan niet bekend is wat ermee gedaan is.³² De onduidelijkheid van het CBBS was groot en ook de ontevredenheid over het aan alle kanten rammelende systeem. Echter de bedenkers van CBBS negeerden deze machteloosheid en noodkreten geheel.

Niet alleen bij de arbeidsdeskundig analisten heerste er onrust en onvrede ook in het werkveld werd gevoeld wat voor een impact het tweeslachtige nieuw ingevoerde CBBS-systeem op de praktijk had en als noodkreet³³ werd door hen op 04 april 2002 al kort na invoering van het CBBS-systeem een brief opgesteld en aan de hoofddirectie gezonden, waarvan in de uitzending van Zembla van 21 april 2005 uitgebreid verslag is gedaan.

De gebruikerssoftware (CBBS) en de beschikbare bestanden en instructies bevatten volgens de heer Broeyer dusdanig veel fouten en veroorzaakten dusdanig veel verwarring, dat de arbeidsdeskundig analisten en arbeidsdeskundigen door “de bomen het bos” niet meer zagen. Zo was zijn ervaring tijdens de periode dat hij actief was op de Afdeling Operationele Arbeidsanalyse. Zie hierover tevens de werkinstructie CBBS van het UWV van januari 2003³⁴ onder het kopje ‘algemeen’.

Conclusie:

Vanaf maart 2001 t/m december 2001 werd het Functieinformatiesysteem (FIS) door de arbeidsdeskundigen bij de schatting geraadpleegd zonder dat veel functies in dit systeem door de arbeidsdeskundig analisten via werkbezoeken werden geherenqueteerd en vanaf 1 januari 2002 werd het nieuwe Claim Beoordelings- en Borgingssysteem (CBBS) door de arbeidsdeskundigen geraadpleegd, terwijl in het systeem nog vele niet geherenqueteerde functies zaten.

Met bovengenoemde uiteenzetting meent de Stichting (mede en gesterkt door het relaas van de arbeidsdeskundig analist Van Putten) afdoende onderbouwd te hebben, dat het mogelijk is dat vele WAO keuringen door het UWV in ieder geval gedurende de periode van 15 maart 2001 t/m 31 december 2002 (dan wel in ieder geval tot en met 23 september 2002) zouden moeten worden herzien.

Immers, net zoals een partij van een nieuw automerk met een fabrieksfout naar de fabriek teruggeroepen wordt, dient het UWV dit ook met de WAO-keuringen te doen!

³² Rapport FML VA versus input ADA van A.C. Huizinga en W.C.B. Besemer, januari 2003

³³ Brief van arbeidsdeskundigen, vestigingen UWV-GAK te Amsterdam, aan mevrouw Dümig van 4 april 2002

³⁴ Werkinstructies CBBS - inleiding, bladzijde 1

Hoofdstuk VII

De bedachte nieuwe criteria en de mogelijke gevolgen

Zoals hiervoor al geciteerd verklaart de heer Van Putten in het CBBS Nieuws jaargang 1, nummer 3 van 09 april 2001:

*“Sommige functies zijn pas volgend jaar aan de beurt om opnieuw bekeken te worden, **maar zo lang kunnen we natuurlijk niet wachten met het vullen van het CBBS.** Alle functies moeten daarin verwerkt zijn, wil het systeem bruikbaar zijn. Het oude FIS hanteerde 28 criteria om een functie te scoren, het CBBS 55. Dat betekent dat wij op basis van de dossiers die wij van functies aanleggen, moeten bedenken hoe de nieuwe criteria voor aan bepaalde functie gescoord moeten worden. Wat in het FIS bijvoorbeeld hand- en vingervaardigheid hete wordt in het CBBS uitgesplitst naar soorten grepen. Als ik de functie van koekjesinpakker moet scoren, maak ik de bewegingen die horen bij een koekje pakken en inpakken en probeer te reconstrueren wat je daarvoor nodig hebt. Gelukkig hebben we wel zoveel kennis en ervaring dat ik ervan overtuigd ben dat onze scores de werkelijkheid heel dicht benaderen.”*

Hieruit blijkt dus het volgende:

De waardes van de belasting die door de arbeidsdeskundig analist in de praktijk normaliter bij de meewerkende werkgevers wordt gemeten in de te gebruiken functies die weer bepalend zijn voor de hoogte van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen van vele duizenden werden gedurende een bepaalde periode achter het bureau (zonder dat men op de werkplek was geweest) bedacht. Van Putten erkent dat met zijn artikel in het CBBS nieuws. Hoeveel functies het betrof is de Stichting niet bekend, maar de Stichting meent dat dit zeker discutabel is.

Daarbij komt, dat als die functies op termijn (als de gebruikelijke hiervoor aangehaalde herenquete-datum is angebroken) daadwerkelijk door de arbeidsdeskundig analist bij het betrokken bedrijf wordt bezocht er wel eens een hele andere waarde kan worden geconstateerd, immers het productieproces en werkmethode van de door Van Putten benoemde koekjesinpakker (als voorbeeld), maar aangenomen moet worden dat het vele andere functies betrof, zou wel eens ingrijpend aangepast kunnen zijn. Daarbij kan niemand aangeven of deze door Van Putten beschreven exercitie niet van invloed kan zijn geweest (of wellicht nog steeds) op de bepaling van de hoogte van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen van vele mensen.

Conclusie:

Het is zeer discutabel dat het UWV gedurende een bepaalde periode de belasting in bepaalde functies van achter het bureau zelf heeft bedacht en het is niet ondenkbaar dat daardoor uitkeringen onjuist zijn vastgesteld. Of het zou zo moeten zijn, dat het UWV op 01 januari 2002 bij de inwerking stellen van het CBBS al die van achter het bureau bedachte waardes in vele functies door bezoeken aan de betreffende werkgevers per direct heeft aangepast.

Dit acht de Stichting niet denkbaar, gezien de vermelding van Van Putten dat alle functies in het systeem moeten zijn verwerkt wil het systeem bruikbaar zijn alsmede op basis van het verslag van de heer Broeyer.

Hoofdstuk VIII

De aanpassingen (releases) aan het CBBS

Dat het CBBS geruime tijd niet heeft gefunctioneerd (ondanks de volgens het UWV verantwoorde statistische steekproef³⁵) zoals zou moeten geeft aan dat het UWV zelf door de uitgifte van 20 CBBS releases.

De laatste verscheen 19-06-04 en volgens de circulaire³⁶ zijn er op 28 april 2005 en 19 mei 2005 eveneens nog releases verricht welke de Stichting overigens nog steeds niet heeft mogen ontvangen. De release van 19 juni 2004 geeft duidelijk en ondubbelzinnig aan dat ten aanzien van de matching op bepaalde onderdelen in de FML ten opzichte van de door de arbeidsdeskundig analisten gemeten waardes correcties dienden te worden toegepast, anders zouden bepaalde functies hierdoor ten onrechte ongeschikt kunnen worden geacht.³⁷

Conclusie:

Sinds het operationeel worden van het CBBS heeft het UWV 20 Releases (en meer) van het systeem uitgegeven. Hiermee heeft het UWV aangetoond dat, zeker in de beginperiode, doch in ieder geval tot 19 juni 2004 naar aangenomen moet worden thans nog, het systeem niet functioneert zoals het moeten functioneren.

De gebruikerssoftware van het CBBS voor artsen, analisten en arbeidsdeskundigen en ook de instructies bevatten blijkbaar dus veel fouten en onvolkomenheden. Gezien onder andere de inhoud van het in hoofdstuk vijf aangehaalde interne rapport lijkt het logisch dat er vele releases aan het systeem nodig zijn geweest en wellicht nog nodig zijn. Daarbij is het niet ondenkbaar dat releases nodig zijn geweest als gevolg van de veranderingen in de zelf bedachte belastingen in functies als gevolg van herenquetes van die functies.

Gezien de release van 19 juni 2004 kan het zo zijn, dat als gevolg daarvan vóór 19 juni 2004 getwijfeld kan worden aan de juiste vaststelling van de hoogte van uitkeringen. De releases van 28 april 2005 en 19 mei 2005 heeft de Stichting nog steeds niet mogen ontvangen, hetgeen ook opvallend kan worden genoemd.

Intussen wordt het systeem wel gebruikt om de arbeidsongeschiktheid van ruim 700.000 mensen te bepalen.

³⁵ Circulaire CVZ 3 / 833 en 834 van 10 augustus 2002

³⁶ Circulaire UWV, Divisie AG / B&B, van 26 april 2005

³⁷ CBBS Nieuws, versie 20, release 19 juni 2004

Hoofdstuk IX

De enquêteformulieren

Zoals in eerder in dit rapport aangegeven worden door arbeidskundig analisten werkgevers bezocht en wordt gekeken en beoordeeld hoe bepaalde functies in de praktijk worden uitgevoerd en welke inspanningen bij de uitvoering nodig zijn.

Van deze beoordelingen stellen de arbeidsdeskundig analisten zogenaamde enquêteformulieren op waarin zij de waarnemingen vermelden evenals de loonwaarde van de functie

Sedert de jaren 80 van de vorige eeuw wordt er door gemachtigden van verzekeren die het niet eens zijn met beslissingen van het UWV in de juridische procedures gevraagd naar de enquêteformulieren opgesteld en ingevuld door de arbeidsdeskundig analist.

Doel hiervan is te kunnen controleren of datgene wat in het geautomatiseerde systeem van het UWV is overgezet overeenkomt met datgene wat op de enquêteformulieren staat vermeld.

Daarnaast kan onder andere de juiste loonwaarde worden getoetst aan de van toepassing zijnde CAO en kunnen mogelijke vergissingen die een arbeidsdeskundig analist zou kunnen hebben gemaakt worden getraceerd.

Het UWV heeft van het begin af aan geweigerd deze enquêteformulieren te overleggen en in juridische procedures is een gemachtigde het nog nauwelijks gelukt deze documenten integraal te ontvangen. Reden van het UWV is dat de werkgevers die meewerken aan deze enquêtes zouden kunnen worden benaderd door de gemachtigden en zij zouden hun medewerking dan wel eens kunnen staken.

De stichting is in het bezit gekomen van een afschrift van een origineel enquêteformulier³⁸ en daaruit blijkt, dat het helemaal niet mogelijk is voor een derde om uit die formulieren de herkomst van de werkgever te herleiden. Thans in de CBBS-systematiek is dat nog steeds zo.³⁹

Conclusie:

Ook op dit punt blijkt de WAO-beoordeling voor de cliënt een **black box** te zijn en moet geconstateerd worden dat het UWV geheel ten onrechte deze enquêteformulieren achterhoud, waarmee ook nog eens een eerlijke procesvoering wordt geblokkeerd.

³⁸ Werkblad , Conversie Formulier Functie Beschrijving van D.C.J. Ploos van Amstel, van 4 maart 1992

³⁹ Inventarisatieformulier Functiegegevens ten behoeve van CBBS, versie V12 / januari 2004

Hoofdstuk X

Brief van de Staatssecretaris Hoogervorst⁴⁰ aan de Tweede Kamer.

In een brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer d.d. 19 juni 2002 schrijft de Staatssecretaris in verband met het rapport van de Inspectie Werk en Inkomen “Geschikt of ongeschikt” over de rol van de arbeidsdeskundige bij de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling” het volgende:

“Op basis van de bevindingen kan ik mij vinden in de conclusie van het IWI, dat in de onderzochte gevallen de inbreng van de arbeidsdeskundigen in het WAO-claimbeoordelingsproces onvoldoende is.” En verder: “Uit het IWI-onderzoek blijkt dat het selecteren van geschikte functies door de arbeidsdeskundigen met het computersysteem FIS/CBBS zeer gecompliceerd is.

Door de regelgeving in het Schattingsbesluit en alle jurisprudentie daaromheen is een veelheid aan regels op allerlei niveaus ontstaan. Het gevolg hiervan is dat de arbeidsdeskundige beoordeling ondoorzichtig en moeilijk uitvoerbaar is geworden.”

Conclusie:

Dat het selecteren van geschikte functies door de arbeidsdeskundigen met het computersysteem CBBS zeer gecompliceerd is onderschrijft de Stichting volledig en dit is logisch gezien de conclusies uit de eerdere hoofdstukken.

De Stichting beschouwt de verklaring van deze Staatssecretaris dan ook als een bewijsvoering ten aanzien van de conclusies in dit rapport en zij vraagt zich daarbij af of de Staatssecretaris destijds van de exacte werking (en handelwijze van het UWV ten behoeve van de in dit rapport beschreven wijze van implementatie van het CBBS-systeem) op de hoogte was.

⁴⁰ Brief van voormalig Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, J.F. Hoogervorst, van 19 juni 2002

Hoofdstuk XI

Plussen en nullenlijst en de bedoeling ervan

De Stichting is in het bezit gekomen van een zogenaamde plussen en nullenlijst⁴¹ die de verzekeringsarts een indicatie zou moeten geven van de effecten van de door hem ingevulde mogelijkheden van de cliënt op de zogenaamde FML.

Wat opvalt aan die lijst is dat er boven aan de lijst vermeld staat dat functies en matchingtabellen kunnen worden gewijzigd, maar dat de nul voor het verwerpen van een functie staat en dat deze nul circa 10% van alle functies betreft.

Conclusie:

Het lijkt erop (de Stichting kan dit echter niet bevestigen) dat deze lijst is ontworpen voor verzekeringsartsen om als een sjabloon te gebruiken nadat de cliënt gekeurd is. Doel daarvan zou kunnen zijn, dat de verzekeringsarts nog eens kritisch naar zijn beoordeling van de cliënt kijkt en met het sjabloon een inschatting zou moeten kunnen maken wat de resultaten van zijn beoordeling kunnen zijn voor de eventuele hoogte van de uitkering.

⁴¹ Plussen en Nullenlijst, september 2002

Hoofdstuk XII

De ISO 9001: 2000 certificering van de AD Divisie en de afdeling OAA en de rol van TNO.

Op 25 april 2005 behaalde de UWV Divisie AG, waar afdeling OAA onder valt, het Internationaal erkende ISO 9001: 2000 kwaliteitsmanagement systeem certificaat⁴². De bedoeling van het systeem is, dat de UWV aan alle klanteneisen en klanttevredenheid (lees de WAO gerechtigde) voldoet d.m.v. aantoonbare metingen, analyses en continue verbeteringen.

De zgn. “initial audit” hiervoor werd door TNO-Certification uitgevoerd. De advisering voor de implementatie van het kwaliteitsmanagement systeem eveneens door TNO-Consulting. In de eerste plaats heeft het de Stichting verbaasd, dat TNO zowel de advisering als de certificering heeft gedaan. Dit lijkt een sprekend voorbeeld van het bekende “twee petten” probleem.

In de tweede plaats is de normeis 7.5.2 “Geldigverklaring van processen voor productie en het leveren van diensten” in het ISO 9001: 2000 kwaliteitsmanagement systeem essentieel. De afd. OAA voldoet derhalve onvoldoende aan deze normeis en het TNO had een non-conformity categorie 1 (rode kaart) voor de afwijkingen in het WAO-claimbeoordelingsproces moeten uitreiken.

Het bevreemdt de Stichting dan ook ten zeerste, dat TNO het certificaat S2005.6282/01 aan de gehele divisie AG heeft uitgereikt en de Stichting is van plan aan de hand van het organogram van de divisie AG, het aantal mensen die er werken, de planning van de initial audit en de lead auditorslijst met de vereiste branchekennis te beoordelen. Mocht dit in volgens de Stichting niet door de beugel kunnen, dan zal onze stichting een klacht hierover indienen bij de Raad van Accreditatie waaronder TNO valt.

⁴² TNO Certification, certificaatnummer S2005.6282/01

Hoofdstuk XIII

WOB procedure en weigering van het UWV

In eerste instantie is door de voorzitter van de Stichting op 01 februari 2005 gestart met het verzenden van verzoeken in het kader van de Wet Openbaarheid Bestuur.

Hij deed dat in de hoedanigheid van directeur van De Groot Heupner Advisering & Arbeidstoeleiding BV.

Door dit bureau is ook beroep ingesteld bij de rechtbank Arnhem tegen het besluit van het UWV waarmee de in het hoofdstuk VIII vermelde enquêteformulieren werden opgevraagd en door het UWV geweigerd zijn te overleggen. Deze procedure loopt thans nog steeds.

In diezelfde procedure wordt door het UWV tevens gesteld, dat er geen beleidsstukken bestaan ten aanzien van de in hoofdstuk III beschreven normaalwaarde.

Alle documenten die door de voorzitter vanaf 01 februari 2005 zijn opgevraagd en ontvangen zijn overgedragen aan de Stichting en zijn zodoende eigendom van de Stichting geworden.

Uit de correspondentie met het UWV blijkt, dat het UWV niet erg medewerkzaam is bij het afstaan van de gevraagde stukken. Het ene moment geeft men aan dat bepaalde gevraagde stukken niet bestaan om nadien te erkennen dat de met name genoemde stukken toch wel bestaan.

Conclusie:

Het is de Stichting bij de opvraag van de documenten in het kader van de WOB duidelijk geworden dat het UWV er kennelijk niet op gesteld is dat er pottenkijkers opdraven die met een beroep op de WOB heel concrete vragen kunnen stellen en juist alleen die documenten opvragen die zeer essentieel zijn voor de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling van burgers.

Het voert een gevecht waarbij het hoopt, dat alle excuses voor zoete koek geslikt zullen worden en de verzoekers hun strijd wel zullen staken.

Het geeft tevens aan dat het UWV heel wat te verbergen lijkt te hebben daar waar het de ontwikkeling van het CBBS-systeem betreft.

Hoofdstuk XIV

CBBS/WAO een black box!

De Stichting heeft met dit rapport gemeend aan te tonen dat de WAO keuring een black box is voor al diegene die gekeurd zijn en nog worden met het CBBS-systeem.

De Stichting wordt daarin bevestigd door datgene dat in het KPMG rapport van juli 1997 op bladzijde 112 en 113 staat vermeldt.

De verzekeringsartsen en de arbeidsdeskundigen van het UWV verklaarden in 1997 reeds dat de WAO-beoordeling voor de cliënt een black box is.

Op welke onderdelen de geïnterviewde functionarissen doelden is de Stichting niet bekend.

De Stichting meent echter met dit rapport een aantal black boxen te hebben bloot gelegd. Het betreft sowieso de enquêteformulieren, de codes voor acceptatie en/of verwerping van een functie alsmede de schriftelijke verantwoording van de zelf door het UWV ontwikkelde normaalwaarde in samenwerking met wetenschappers.

Conclusie:

Een dergelijk keuringssysteem als het CBBS met zoveel black boxen kan en mag niet gebruikt worden om arbeidsongeschiktheidsuitkeringen vast te stellen.

Samenvatting

Het CBBS is een tweeslachtig systeem, deels bestaand uit historische en deels uit zelf bedachte ijkpunten. Het werkt met een strijdige geautomatiseerde vergelijkingsmethode die met matchingstabellen moet worden gecorrigeerd met als doel een goede einduitkomst (lees de meest geschikte functies) te realiseren. Dat dit niet of nauwelijks lukt bewijst het aantal releases dat is uitgevoerd sedert de invoering van het systeem en het interne rapport van twee functionarissen van de Afdeling Operationele Arbeidsanalyse. Anderszins kunnen deze matchingstabellen (als men het wil) ook als sturingsinstrument worden gebruikt om een wenselijke uitslag te realiseren.

Was het FIS-systeem al een black box, zoals ook tweederde van de verzekeringsartsen in 1997 al erkenden het CBBS is dat des te meer zeker gezien het feit, dat er geen beleidsstukken van (lees verantwoording van de totstandkoming van) de normaalwaarde kunnen worden verstrekt en geen beleidsstukken van de acceptatie dan wel verwerping van een functie door het geautomatiseerde selectiesysteem. (of men wil die niet verstrekken) Daarnaast (maar dat is al jaren zo) zijn ook de enquêteformulieren niet openbaar. In het CBBS-systeem bevinden zich dus in ieder geval drie black boxen die enkel voor een aantal functionarissen binnen het UWV toegankelijk zijn. In 1997 wist men binnen het UWV al dat de WAO een black box was.

Het UWV heeft getracht met de inrichting van het CBBS systeem toekomstige discussies met de rechters te vermijden hetgeen niet is gelukt, althans nog niet. Met de uitspraak van 09 november 2004 waarin de Raad aangeeft dat er nog meer onvolkomenheden aan het systeem kleven blijft het risico bestaan dat de Raad op termijn wederom het UWV indringend corrigeert.

Door gedurende een bepaalde periode geen herenquêtes uit te voeren en de actualiseringsdatum zonder daadwerkelijk onderzoek bij de betreffende werkgevers aan te passen zijn uitkeringen hoogstwaarschijnlijk te laag vastgesteld. Daarnaast zijn er waardes van belastingen in functies van achter het bureau bedacht waarvan het niet duidelijk is of dat invloed heeft gehad of nog heeft op de hoogte van de bepaling van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen.

Door dit systeem zijn ongetwijfeld in bepaalde gevallen functies geschikt geacht door de arbeidsdeskundigen waarbij getwijfeld werd, maar men toch koos voor acceptatie van de functie, terwijl het niet ondenkbaar is, dat als het systeem vanaf de normaalwaarde technisch, logisch was ingericht en zo functioneerde als het FIS-systeem de functie was verworpen en niet als geschikt was aangemerkt. De kans dat uitkeringen hierdoor niet juist zijn vastgesteld is naar moet worden aangenomen bepaald niet gering.

De noodkreet van de arbeidsdeskundigen met de brief van 4 april 2002⁴³ aan de Raad van Bestuur van het UWV illustreert datgeen de Stichting in deze rapportage constateert.

⁴³ Brief van arbeidsdeskundigen, vestigingen UWV-GAK te Amsterdam, aan mevrouw Dümig van 4 april 2002

Het UWV is er duidelijk niet op gesteld dat er pottenkijkers opdraven die met een beroep op de WOB heel concrete vragen kunnen stellen en juist alleen die documenten opvragen die zeer essentieel zijn voor de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling van burgers.

Verantwoording

Dit rapport is opgesteld in opdracht van en door de Stichting tot Bescherming van Arbeidsongeschikten.

Het bestuur van de Stichting is als volgt samengesteld:

Voorzitter:	L.A.M. de Groot Heupner
Secretaris:	E.A.M. Broeyer
Penningmeester:	C.J.M. Schraven

De heer De Groot Heupner is werkzaam als directeur van een adviesbureau gespecialiseerd in Sociaal Verzekeringsrecht en werkt reeds meer dan 25 jaar in de sociale zekerheid, waarvan onder andere 13 jaar bij het UWV alwaar hij als procesvertegenwoordiger vele beroepszaken heeft gevoerd op het terrein van de arbeidsongeschiktheidswetgeving.

De heer Drs. Broeyer is sedert 01 maart 2004 met pensioen. Hij heeft van 1-4-01 tot 31-12-02 als free lance arbeidsdeskundig analist gewerkt bij de UWV. Daarvoor was hij van 1971 tot 1978 arbeidsdeskundige bij de toenmalige GMD, van 1978 tot 1983 hoofd communicatieve opleidingen bij het GAK en van 1984 tot 1989 stafmedewerker organisatie agologie bij de verzekeringsgeneeskundige registratie SSG . Thans is hij nog actief als freelance arbeidsdeskundig expert en tot voor kort nog werkzaam als subcontractor lead auditor bij Det Norske Veritas (DNV) voor het ISO 9001 : 2000 kwaliteitsmanagement systeem en extern kwaliteitsmanager bij verschillende bedrijven.

De heer Schraven is (inactief) bestuurslid en wenst niet nader in de publiciteit te treden, maar is werkzaam als adjunct directeur bij een organisatie in Nederland die belangen behartigt van jonggehandicapten en vertegenwoordigt als zodanig de groep van de WAJONG gerechtigden binnen het bestuur.

Lijst van afkortingen

WAO	Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering
WAJONG	Wet Arbeidsongeschiktheidsverzekering Jong Gehandicapten
WAZ	Wet Arbeidsongeschiktheidsverzekering Zelfstandigen
CBBS	Claimbeoordelings- en Borgingssysteem
FIS	Functie Informatie Systeem
CBS	Centraal Bureau voor de Statistiek
CWI	Centrum voor Werk en Inkomen
UWV	Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen
CRvB	Centrale Raad van Beroep
WOB	Wet Openbaarheid Bestuur
FML	Functionele Mogelijkheden Lijst
CAO	Collectieve Arbeidsovereenkomst
OR	Ondernemingsraad
SBC-codes	Standaard Beroepen Classificatie
IWI	Instituut voor Werk en Inkomen
TNO	Nederlandse Organisatie voor toegepast natuurwetenschappelijk onderzoek
ISO 9001	International Standard Organization